

M^m et Cec^m D^m

Donum, quod ab Anglicano Viri Dominico M^m Superioribus diebus accepi, tu vir eruditissim^{us} tuis literis largiter auctorem reddidisti; deus tibi me et aliquid addi inferito posse. Gratias tibi referre debes, quas verbis agere nequeo. Nec mihi saltem hoc datum est, tuas laudes extollere, et grati animi mei vel signum hoc profere in medium. Cuperem quidem, aliis ignoratis, et ingloriis, pariter hoc tempore tuis meritis eloquererem. Sed uirum magnam uirtutem sequi solet aduersum fatum, ut aut non sit qui laudet eos, aut laudibus imparibus comen merita extollatur. Syracam captiuam, et Arrialem uictam; Africanam domitam, et Carthaginem laetam manus, et, quod his omnes maius est, Scipionem cantauit Cranius, sed carminibus nudi. Idem et de fatum illi, qui magnus Orbis fuit, cui paruus orbis, elicit in Sigaeo lacrimas astarti ad Achillis tunica. Hunc cadem te fortuna insequitur. Sed tu fortis magis laudaris me silens, quam me loquens. Non aliam ac tu, de iustitia Fabricius, de patria Cuius, de libertate loqueretur Cato. Iuppiter ipse, quod de Platon^e dicebant ueteres, si uera daret hominibus, tuos ore, tuo sermone loqueretur. Hominem sari generi pro ceteris utile, ac necessarium quos edidisti. Semper enim seu bello, seu uigenti pace, pendere consilis pressa, et seruum illecebris allicientibus, mens instabilium fertur effrenis, atq^{ue} ita in preceps. Sed cum paucique, cum de bello agitur, fusore perita, atq^{ue} ira et odio, ut quod omnia pessimum est, sin^{it}

ira, et odio, hinc data, nisi habeant habenas ius, ratio, pietas,
Gens humana vixit in ueteris reges.

Ab extremis Aquilone, et ab ultimis Austri sedibus emerunt olim, et
hodie passim uideamus emergere gentes in proelia: et in primiciam
metuam. Una Consul, Notus, uixit:

quod si de causa interroget; non pro quibus, non in quos stringatur
gladius, aut accendatur ignita belli fulmina sciret: sed uixi superbia
uexalem ducentibus animam satis est, si homo in hominem sauiat,
et super castrorum caduera gloriam putant trophaea si Struere
debet. Hoc tu uidens, credidistine uir, marum aduersi pio, iusto,
fortunato calamo. Quid uera diuina, et humana, quid natura, et
gentium consensus omnia, suadeant, iubeant, uentent, edicant: Et
nisi ferantur Principes, ferantur Populi precipites in ferrum, dsuunt
eos aut pacem cetera, aut arma uadant pia. Te duc, quare:
tum fieri post, aut

Dixi feno, et Compagibus arboris

Clauderetur belli postea;

aut si iustitia cogente conclamatur ad arma, furor ille impius,
quem mala extimulat dominandi libido, non ferit horridus, non uer-
bet, non regna quatit; sed pro Deo, et Patria inter armatos exor-
tatur, et inter hastas et gladios uicilla nitent, et serena facie se-
quuntur laeta uictoria, splendet et ipsum bellum. Bene itaq; de humana
Rep. meritis, et uixi pro tanto munere non unus ego, sed omnes po-
puli gratias agant. Ego quare tu scripti attentis legens animo,
o quareta miratus sum. Dum te scribendam intueor, Apollinem
uideo

uideo sedentem inter Musas. Tanta rerum cognitio, et eruditio; tanta phi-
 losophia, historia, rerum humanarum, dilectatione; oratoria, tanta iusti acq-
 uisiti scientia, ut non modo meum quale quale ingerium, sed doctissimi-
 monum uirorum animos in sui admirationem rapere queat. Ac sicut
 caelum pluribus micans syderibus uenit tanta, quod ex ijs constat,
 splendet lucina, sic ingerium, et opus tuum omnium scientiarum genere
 ornatum, uero, inuicibilis, et uarij radios effundat inter belliter-
 bios, iramq- turbas splendore nitet. Et uide tu quidam secutus
 es, ut ad me scribis dactylisimorum, quos arcuata uiderunt saecula,
 ducentem filum. Quomodo enim, nisi his praecuribus Medallas
 eludere ambages, et arcipitem tentare uiam, labyrinthiq- flexus tibi
 superare datum esset? His ducibus, iniusti belli indepreheatos, in-
 meabilisq- erroris feliciter euasus de mensura uide statuti trophaea.
 His ducibus, bellum pacificum, et bellatitem pacem nobis ostendisti.
 His inquam et a quib- ducibus, si te audire Princeps, iam Virgo re-
 dit, redibunt Reges Sathonia, et

Genoa primus

Desint, et toto surgit gens aerea Munda.

Sed non tu, uir omnium clarissime, ex ijs, quas ad Dominum Nati-
 uum Reip. Ven. Senatorem, et Orbe toto notum uincit, diti litteras,
 laborum tuorum fructum percipisti. Alia tibi debita magna meris, alia
 meris. Ingens tamen labor tuus, in tantis diebus, in tantis nodis: fecisti
 multa, tibi multa. Venientiam tanti laboris magnam, ut dice, per-
 cepisti fructum. Quaequis quam fructum? Viuis. Non quibusq-
 puberis

pulmones pulsat, et agitat, ne cor internis suffocatus artibus, uicere
diciat. Imo hic semper cedente natura, et uinculis sub aetate cadentibus,
cum morte ludatur iners, et ignarus athleta. Tuum est, o uir emen-
ditissimi, uerè uiuere, per gloriam uiuere. Cum per aulas regum cadere
aurata trabes, necabenturq; musorum ingentis pinna, et omnia quatuorq;
extendit lucens, et ambitio; Cum reges et regna ceciderint; post omnia
bellica certamina, post exercitus factos, et expugnatos Urbs, et pro-
pugnacula denota; post hominum inuicem seruientium feruorem more,
immo contra feruorem morum, pugnas, clades, sanguinem, feruorem;
post Civitatum uicinas, et obremansq; facillam, uicem adhuc, et saltem
adhuc nomen Grotij resistentis occasum. Summi laboris prouentum
summun. Scripti pro Patria, pro gloria. Sapientia patria Orbis
est; per totum itaq; terrarum orbem tui operis utilitas effunditur, per
totum terrarum orbem tua gloria colitur. Magnus et admirabilis in
bello, magnus et admirabilis in pace. Si de bello, si de pace scribis,
et inar belli fragores magnus, et inar pacis fulgores magnus.
Si de terra, terrarumq; regnatoribus, capis caelum, pedibus antipodas
occupas. Si per Oceanum libentem tua Virtus nauigat, te maria non
capiant, et tuis laudibus angusta sunt illa infinita spacia, et illa
sine termino immensitas, et ubi maria ueridij et ueridij caelum, ibi
concorditer tuorum laudem fano; et te scribentis duplici die,
dupliciq; tunc resurgunt aqua; et ipse tuis scriptis

Apirant aequi in rostrum, nec candida cunctum
Luna regat, splendet tremulo sub lumine Portus.

Filius

Felix, dicit, si te audiant Principes. Absolutissimum omnium efficiat
opus. Post quod restare poterat, utne quod decebit. Sed et a qui-
dem Sen. Ven. Reip., cuius nunc veneror presens nomen. Huius
artes precipue sunt, et erant in isto Imperio contenta regnar, pacis
intra grati erant imperare sistere. His artibus nata, his alia, his
creberrima, his Imperium retinet, quibus comparatum est. Sed ut inquam
et, et erit ceteris Principibus ingrat, sandum, quod imitatur et ex-
plar. Sub alato leone, unguibus ipis retinente pacem, felix subdit
vitam ducant: ducant per annos, et secula; et ipsa suis viribus, et
comem in reza fidei, non alios agnoscant terminos, quam quos agnoscit
Orbis temporis, et aternitatis. Interim audiant et tuas precis Dei:
et tibi, michi, dero non terra aut mari latas Reip. Ven. meriti facti,
sed fortitudine, atq; iustitia; Et inter Principes isto semper magno
sit, quia inter Principes iustissima sit. Sic illa felicissima, sicut
est tu vir doctissimus; sicut doctissimum est quos tuum. quos quid
maius dare poterat Regis Reip.? quid iustius iusto? quid fortius
forti, bellatori, triumphatori? Non tu Principibus assentaris, non
uano blandis calans. Non ut erant uerba uerba, et supra fidei clerus,
sed eo plus ceteris eos exillis, qui plus ceteris bonis reddis. Fore
dus, ut te omnes Principes audiant. Sediat Plurimum uere phi-
logarum cum Traiano, non Senecam fructa cum Heron. Sed hinc
regunt tempora, pax, Imperium. Sed interim dum tu de bello dicitis,
cum tempore bellum geris, et sub tuis militum signis fama, gloria,
aternitas. Dum uero ego de te loquor, Recumbi sermone loquor;

Veneranda

Venientem et ita me loquar?

Ipsa sonant ardua Deus, Deus ipse:

Dij enim quodammodo sunt, qui deicinis se ornant virtutibus, quibus tu:

qz' Dodanae hinc praesentia fontium

Dij! miscuit superis.

Sed ubi ventus urget, castata non interdudatur. ita loquens verba cadunt, ubi gloria ingens vini diffunditur. Vela itaq' labant. Alij de te loquentur grandi, et te digno Cothurno, et Grotium resonare docent non silvas Indae, sed aedas Regum. Ita tu ubiq' et undiq' astus. Vir, de quo dicere possumus, quod Oracula de Lycurgo, Deus inter Latinos, Ego inter Deos, Dominus Mithras antiquae Veris, et Romae virtutis specimen, cumulavit erga me sua munera, dum mihi Virtutem tuam dedit, me tibi reddidit addidit. Sit ille itaq' inter nos insolubile vinculum. Ego interia, si qua licet Polstania, decus Mithrae veneris, Virtutem Mithri, et Grotij. Deus te servet inclumina litterariae Regij. decus, et presidium.

Veretij: v Id. Augusti. MDC CXXV.

Dominationi tuae Mme et C^{me}.

Abdickimus

Leopio Feramusa

Leopio Feramusa

457

tu:
aba
lij
o,
a
u:
m.
ker

[Faint, illegible handwriting, possibly bleed-through from the reverse side of the page]

4 May.
1635
Peremyca.

Memo^{no} et Co: D. D^{no} Gregorio Gallo.
Sc^o: Regina Succorona et cat.
Legato ad Regem Christianissim^o:

Salutem,